igapääw lindude ülespidamiseks kulutab. Jah, Prantsuse kuningas ei wõiks sedagi maksta, mis werblased ükši maksawad, mis siis weel rääkida kaarnatest, lõukestest, harakatest ja teistest lindudest. Kui nüüd Jumal nende eest ausasste mured peab, kas siis inimene tohib meele äraheita kartes, et temale kattet, toidust ehk muud tarwidust ei peaks antama? — Jälle teist puhku nägi Lutherus lindu istuwa lepa ladwal, wõttis kohe kübara oma peast ja ütles aun-pakuwal kombel: „Tere Jumaleme, kallis õppetaja! kül olen isegi wana õppetaja, aga ei tohi salata, teie tarkuse ma 'p ole weel käte saanud!" (Waata, see tähendas nii palju: ma olen palju õppind, tean mõnda, aga see ei ole weel südames ja elus töeks saanud, et Jumalale pean murepidamist tallele panema!) — Mõnda ütles õnnis Jumala mees ka: Jumal teab kõik hantwärgid ja kätte tööd häästi ära; paremine, kui rätsep oskaks, teeb ta kue hirwi selga, et see eluajaks kestab ja ei ole enam tarwis lappida; paremine kui kingsep teeb ta loomale kingad jalga — annab temale kabju; need on otsekui ued, kui loom ju sureb; paremine kui mailma kokad ehk roategijad keedab ta leent ja küpsetab leiba, päike on tema käe wägewam kui kõik tuli paja al. — Siis pangge wiimaks sest asjast weel tähele mõned

Küsimised ja kostmised.

1. Oh õõlge, lauljad linnukesed,
Kus on see mees, kes aitab teid?
Ja kus on teie warjupaigad,
Kui sügaw lumi katab maad?
Kui nälg on, kust siis leiba saate,
Et oma hinnu otsa sööte?
„Meil 'p ole muud, kui kindel meel
Ja lootus: Jumal elab weel!"

2. Kes teeb teid igapääw nii julgeks?
Teil 'p ole raha kopikast! —
Kes teeb teid iga tahes röömsaks?
Mis mailm nõuab prassimast! —
Oh röömsad lauljad: kes on? õõlge,
Kust leian teda? juhatage!